

Arrest

nr. 64 640 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN HOOFF en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op 6 december 1987 te Lagos. U bent christen en uw etnische origine is Edo.

In maart 2010 kwam uw neef (E.I.) naar jullie familiehuis in Onwa. Hij stelde u voor aan een Britse toerist, genaamd (D.C.). De dagen nadien sprak u enkele malen af met (D.C.) en toonde u hem enkele plaatsen in uw dorp. Twee à drie maanden later nodigde hij u uit in het hotel Clara waar hij verbleef en zei hij dat hij u leuk vond. Begin juni 2010 werd uw neef (E.I.) betrapt toen hij in de mannentoiletten van een hotel seks had met een blanke toerist. Als straf zond de dorpsraad hem naar het 'boze bos'. Ze zegden dat ze hem wegjaagden en u zag uw neef sindsdien niet meer. Na dit incident ontmoette u (D.C.) opnieuw. Hij zei dat u zich geen zorgen hoefde te maken over geld en dat hij geld zou geven voor uw zus en uw moeder als u seks had met hem. Op 12 augustus 2010 had u seks met (D.C.) op zijn

hotelkamer. Jullie hadden de deur niet op slot gedaan en werden betrapt door Sandra, een werkneemster van het hotel die tevens één van uw burens in Onwa was. Jullie betaalden haar zwijggeld, maar toch kwam uit wat ze gezien had. Uw moeder en de vader van (E.I.) werden bij de chieft van Onwa geroepen en er werd beslist dat u voor de dorpsraad moest verschijnen. U dook echter onder en zocht contact met Mr. (G.), een Noor die u drie jaar eerder had leren kennen. Op 17 augustus 2010 verliet u samen met Mr. (G.) Nigeria en gingen jullie naar Benin. Daar zorgde Mr. (G.) voor een paspoort van iemand die op u leek en op 30 augustus 2010 vertrokken jullie uit Benin om de dag nadien in België toe te komen. Op 1 september 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de dorpsraad van Onwa omwille van uw homoseksuele activiteiten met de Britse toerist (D.C.), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Er dient te worden vastgesteld dat het om diverse redenen weinig geloofwaardig is dat u louter uit materiële overwegingen homoseksuele activiteiten zou zijn aangegaan met de Britse toerist (D.C.), vermits uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u niet homoseksueel geaard bent.

Uit uw relaas blijkt dat u niet homoseksueel van aard bent. U verklaarde immers meermaals dat u geen homo bent (gehoor CGVS, p.9 en p.12 en vragenlijst CGVS vraag 3.5). Verder verklaarde u terecht dat homoseksualiteit in Nigeria niet getolereerd wordt en dat het taboe is (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat homoseksueel gedrag wettelijk strafbaar is. Verder gaf u aan dat uw neef (E.I.) begin juni 2010 betrapt werd toen hij in de mannentoiletten seks had met een Britse toerist en dat de dorpsraad van Onwa uw neef wegjoeg als straf (gehoor CGVS, p.7-9). Bovendien verklaarde u dat uw neef begin juni 2010 betrapt werd toen hij in de mannentoiletten seks had met een Britse toerist en dat hij hiervoor bestraft werd door de dorpsraad. Hij moest, naar u verklaarde, naar het 'boze bos' gaan volgens het oordeel van de ouderen van het dorp en werd weggejaagd uit het dorp (zie gehoor CGVS, pp.8-9). U beweerde echter eveneens dat u nadien tóch voor de eerste keer seks had met de mannelijke toerist (D.C.) omwille van het geld en niets anders (gehoor CGVS, p.9, p.10 en p.12 en vragenlijst CGVS vraag 3.5)). Gelet op bovenstaande vaststellingen is het op zijn minst bevreemdend te noemen dat u seks met een man zou hebben, laat staan dat u tot drie maal toe seks met een man zou hebben, dit minstens één keer zonder de kamerdeur te sluiten en dat u tegen uw zin – en wetende dat het verboden is – zulke handelingen zou stellen, louter omwille van economische motieven. Dit gedrag is des te onwaarschijnlijker daar u verder ook aangaf dat u geen gevoelens had voor (D.C.) en dat u zich slecht voelde bij de homoseksuele betrekkingen die u met hem had. U vond het bovendien irritant en u had er spijt van (gehoor CGVS, p.10).

Bovendien kunnen nog enkele bijkomende bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen met betrekking tot het feit dat u seks had met een man tegen betaling. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u een hoger diploma 'desktop publishing' hebt, dat u goed bent met elektronica (u hielp uw vader gedurende jaren met zijn werk) en dat u voordien in een klein bedrijf werkte voor het ontwerpen van posters (zie gehoor CGVS, p.3). Verder komt uit uw verklaringen duidelijk naar voor komt dat u door niemand gedwongen werd seks te hebben met een man (zie gehoor CGVS p.7) en dat u bij gevolg de vrijheid had dit al dan niet te doen. In het licht van alle bovenstaande opmerkingen is het op zijn minst bedenkelijk te noemen dat u geen andere manier gezocht zou hebben om een inkomen te vergaren, des te meer daar u duidelijk over een aantal troeven beschikte waardoor het weinig geloofwaardig is dat u deze niet eerst zou aangewend hebben om geld te kunnen verdienen.

Aangezien u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u louter om geldelijke redenen een uiterst risicovolle seksuele relatie zou zijn aangegaan met een man, zich bewust zijnde van het risico en bovendien een afkeer hebbende van dit soort relaties, kan verder ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de hieruit voortvloeiende vervolging door de dorpsraad waar u beweerde het slachtoffer van te zijn geweest.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt inzake de feiten dat hij erg onder de indruk was van het gehoor en niet wist of hij vrijuit kon spreken. Hij merkt op dat hem inderdaad meermaals werd gevraagd of hij homoseksueel was, maar dat hij dit heeft ontkend omdat hij bang en verward was. Verzoeker betoogt dat hij een van nature heel zenuwachtig en rusteloos persoon is. Hij stelt dat hij bezorgd was omdat zijn advocaat niet aanwezig was, wat hem nog zenuwachtiger maakte dan normaal. Dit werkte zijn verwarring alleen maar in de hand. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk homoseksueel is.

2.2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat het perfect aannemelijk is dat hij seksuele betrekkingen heeft gehad met de heer (D.C.) louter om zich materieel te verbeteren, ook al zou dit ingaan tegen zijn geaardheid. Volgens verzoeker is dit schering en inslag in elke maatschappij. Verzoeker stelt dat de in de bestreden beslissing aangehaalde argumenten om tot deze motivering te komen bijzonder zwak zijn en weerlegt deze argumenten als volgt:

- inzake de vaststelling dat hij een opleiding heeft genoten en goed overweg kon met elektriciteit, betoogt verzoeker dat hij op het moment van de feiten werkloos was en voor zijn zieke vader en de rest van het gezin diende te zorgen zodat dit argument irrelevant is;
- inzake de motivering dat hij niet tot seksuele activiteiten met (D.C.) verplicht werd, merkt verzoeker op dat het irrelevant is of dit al dan niet zijn vrije keuze was en dat het een feit is dat hij homoseksuele betrekkingen had. Verzoeker stelt dat de meerderheid van de vluchtelingen vervolging vreest voor daden die ze vrijwillig hebben gesteld en merkt op dat hij door zijn financiële toestand weinig keuze had;
- inzake de motivering dat het ongeloofwaardig is dat hij seks had met een andere man aangezien hij wist dat dit risicovol was, betoogt verzoeker dat de meerderheid van de vluchtelingen precies vervolging vreest omdat ze wetens en willens handelingen hebben gesteld die daartoe aanleiding kunnen geven in hun land van herkomst, hij herhaalt dat hij in een zeer precarie financiële situatie verkeerde waardoor hij gedwongen werd deze risico's te nemen en dat hij dacht niet betrappt te kunnen worden in de hotelkamer van (D.C.);
- inzake het argument dat het ongeloofwaardig is dat hij en (D.C.) de deur van de hotelkamer hadden opengelaten, voert verzoeker aan dat deuren in hotelkamers vaak worden opengelaten en dat het personeel altijd over een looper beschikt en in principe steeds in de hotelkamer binnen kan;
- inzake de vaststelling dat hij zich slecht voelde bij hetgeen hij gedaan had, merkt verzoeker op dat dit gezien de omstandigheden begrijpelijk was, het was volgens verzoeker een noodoplossing en gelet op zijn christelijke achtergrond, had hij gewetensbezwaren.

Verzoeker betoogt dat ook het samenlezen van deze argumenten niet kan overtuigen om tot de bestreden beslissing te komen. Hij benadrukt dat hij geld nodig had voor de behandeling van zijn zieke vader en het onderhoud van zijn familie en dat dit een helder, duidelijk en geloofwaardig motief is. Verzoeker merkt op dat het niet aan het Commissariaat-generaal is om een waardeoordeel te vellen over zijn situatie en hoe hij daarmee is omgegaan. Hij stelt dat hij ten einde raad was en pas is ingegaan op de avances van (D.C.) na hem meermaals te hebben afgewezen.

Verzoeker voert voorts aan dat hij in aanmerking komt om te worden erkend als vluchteling of om minstens de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen. Hij stelt dat zijn verhaal uiterst coherent en niet contradictoer is. Volgens verzoeker doet het loutere feit dat hij heeft beweerd geen homoseksueel te zijn hieraan geen afbreuk. Hij merkt op dat het onmogelijk is om stoffelijke bewijzen aan te brengen van wat is gebeurd daar hij halsoverkop uit zijn land is vertrokken en niet terug kan om de nodige bewijzen te verzamelen.

Verzoeker stelt dat, los van het feit of hij homoseksueel is of niet, het vaststaat dat hij meermaals homoseksuele betrekkingen had met (D.C.), de plaatselijke autoriteiten en de bevolking dit te weten zijn gekomen en hij voor de dorpsraad diende te verschijnen. De dorpsraad heeft al eerder personen die homoseksuele betrekkingen hadden, bestraft. Hij betoogt dat hij dan ook in groot gevaar verkeert indien

hij moet terugkeren naar Nigeria. Verzoeker merkt op dat het te dezen niet relevant is of hij homoseksueel is of niet. Het feit dat hij in Nigeria zal worden aanzien als homoseksueel volstaat volgens verzoeker om blootgesteld te worden aan vervolging. Verzoeker benadrukt dat hij daarom bescherming verdient.

2.2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geboden. Volgens verzoeker blijkt uit zijn relaas dat hij in Nigeria een reëel risico op ernstige schade loopt doordat hij in een levensbedreigende situatie zal terechtkomen en minstens in een situatie waarin hij onmenselijke of vernederende behandelingen zal ondergaan. Hij stelt dat het evident is dat de Nigeriaanse overheid hem op geen enkele wijze zal willen beschermen vermits zij zijn gedragingen strafbaar heeft gesteld.

2.2.3. Verzoeker merkt op dat het klopt dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard geen homoseksueel te zijn, hoewel hij wel degelijk homoseksueel geaard is. Hij stelt dat zijn redenen om dit te verzwijgen duidelijk en begrijpelijk zijn. Verzoeker betoogt dat hij een overtuigd christen is en dat het christelijke geloof afkerig staat tegenover homoseksualiteit. Hij stelt dat men in Nigeria bovendien ronduit vijandig staat tegenover homoseksualiteit. Het is volgens hem dan ook begrijpelijk dat hij niet openlijk wou toegeven dat hij homoseksueel is. Verzoeker stelt voorts dat de belangrijkste reden waarom hij niet wou bevestigen dat hij homoseksueel is, het feit is dat hij zelf in de knoop ligt met zijn seksuele geaardheid. Hij benadrukt dat, doordat hij wel degelijk homoseksueel is, het des te gevaarlijker voor hem is om terug te keren naar zijn land van herkomst. Volgens verzoeker moet men hem op basis van deze nieuwe gegevens het vluchtelingenstatuut of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Verzoeker voert aan dat, indien hij dit feitenrelaas zou hebben verzonnen, hij uiteraard zou hebben verklaard homoseksueel te zijn. Hij deed dit niet uit schaamte en angst.

2.2.4. Bij brief van 12 mei 2011 brengt verzoeker de kopie bij van zijn identiteitskaart en het document "*registration of birth*".

2.3.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld, geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker maakt zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk. Zo heeft verzoeker in de vragenlijst verklaard *“Ik wens hier te benadrukken dat ik geen homo ben, maar inging op de afspraken met (D.C.) omwille van het geld dat hij aanbood in ruil voor homoseksuele handelingen”* (administratief dossier, stuk 14). Voorts heeft verzoeker op het Commissariaat-generaal verklaard *“[...] Ik ging met een blanke man slapen voor geld maar ik ben geen homo, ik deed het voor mijn familie”* (administratief dossier, stuk 6, p. 4); *“Ik deed het enkel voor mijn ouders en familie, hij zei dat hij veel geld zou geven, ik ben geen homo, ik wil geen seks hebben met hem, ik ben geen homo, ik deed het enkel voor het geld”* (*ibid.*, p. 9); *“In school had ik een vriendinnetje, maar we hadden nooit seks, ik verkies meisjes”* (*ibid.*, p. 11) en *“Ik deed het niet omdat ik het wou doen, ik deed het voor het geld, ik ben geen homo en ik wil nooit homo zijn in mijn leven, ik ben geen homo”* (*ibid.*, p. 12).

Geheel in strijd hiermee voert verzoeker in het verzoekschrift thans aan dat hij wel degelijk homoseksueel is. Inzake verzoekers argument dat hij tijdens het gehoor heeft ontkend dat hij homoseksueel is omdat hij bang en verward was, een van nature heel zenuwachtig en rusteloos persoon is en nog zenuwachtiger was dan normaal omdat zijn advocaat niet aanwezig was (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p. 4), dient te worden opgemerkt dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Aldus kan niet aanvaard worden dat verzoeker inzake een essentieel element van zijn relaas, te dezen zijn seksuele geaardheid, thans zonder enig begin van bewijs aanvoert wel degelijk homoseksueel te zijn. Verzoekers beweringen inzake zijn christelijke geloof en het feit dat hij in de knoop ligt met zijn seksuele geaardheid, overtuigen derhalve niet.

Voormelde vaststellingen ondergraven op manifeste wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende zijn vermeende homoseksuele geaardheid.

Verzoeker heeft voorts de door hem aangevoerde vervolging omwille van homoseksuele betrekkingen niet aannemelijk gemaakt. Zo heeft verzoeker verklaard gezocht te worden door de dorpsraad van Onwa, een klein dorp waar hij verbleef van 2007 tot zijn beweerd vertrek in augustus 2010, doch kan hij, behoudens de chieft, slechts één van de leden van deze dorpsraad benoemen (administratief dossier, stuk 6, p. 4). Hij kan geen namen van andere personen melden die hem zouden zoeken (*ibid.*), hetgeen niet aanvaardbaar is aangezien de vermeende feiten zich in een klein dorp afspelen en het bovendien voor verzoekers persoonlijke veiligheid van belang is om zijn actoren van vervolging te identificeren.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende zijn neef (E.I.). Zo heeft verzoeker in de vragenlijst verklaard dat zijn neef betrappt werd met (D.C.) (administratief dossier, stuk 14), terwijl hij op het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat zijn neef betrappt werd met een Britse mannelijke toerist, een vriend van (D.C.) (administratief dossier, stuk 6, p. 7). Verzoeker heeft voorts in de vragenlijst verklaard dat zijn neef naar aanleiding van de betrapping werd vermoord en dat zijn lichaam in het woud werd gesmeten (administratief dossier, stuk 14). Op het Commissariaat-generaal heeft verzoeker evenwel verklaard dat zijn neef naar het oordeel van de dorpsraad naar het ‘boze bos’ moest gebracht worden doch dat hij hem sindsdien niet meer terug heeft gezien (administratief dossier, stuk 6, p. 8).

Voormelde incoherente verklaringen omtrent essentiële elementen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van het door verzoeker aangevoerde asielaanvraag.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Waar verzoeker minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, dient te worden vastgesteld dat omwille van de *sub* 2.3.3. gedane vaststellingen aangaande zijn asielaanvraag evenals de overige elementen in het dossier, hij niet aantoonde dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS